

PREGÓ

En primer lloc, vull agrair a l'Associació de Veïns el seu oferiment per fer el pregó de les Festes, i a tots vostès, per la vostra assistència.

I abans de començar vull recordar amb afecte i respecte als que ja no són aquí però sí als nostres cors, als nostres records, als que trobarem a faltar ja per sempre.

Quan em van oferir fer el pregó de les festes del barri em vaig quedar, en un primer moment, entre sorprès i espantat. Bé, el que el magic Andreu diria “acollonido”.

També és un recordatori que em faig gran. Abans tancava les festes, els bars, les discoteques... i ara les obro.

Per si no n'hi hagués prou pressió, em van recordar el pregó tant bo que va fer l'any passat una metgessa del Ricard Fortuny. Va ser molt emotiu.

Diuen els entesos en pregons que per inaugurar una festa correctament, i que els oients no s'adormin, cal que la parrafada no s'allargui gaire. Però si algú s'adorm, que surti sense fer soroll, per no despertar els que ja dormen.

Primer, crec que és de justícia fer una mica d'història del barri.

Jo no sóc del barri però hi porto anys treballant al Rebost, he investigat una mica la història del barri i veig que els seus orígens van lligats amb la vinguda del ferrocarril a Vilafranca l'any 1865, posteriorment es van començar a construir bodegues i magatzems al que ara és el carrer Comerç i masies horts, vinyes etc.

La via del tren a suposat una barrera entre el barri i la Vila, fins la cobertura de les vies i l'estat actual de les obres del carrer Comerç i l'estació. Estic segur que suposarà un canvi molt important quan a final d'aquest any es pugui gaudir d'aquesta actuació urbanística.

Però, de què parlaré jo al pregó? Qué de nou puc aportar?

Però el que si que vaig tenir clar és que aprofitaria l'ocasió para de dir el que realment sento durant uns minuts, sense interrupcions.

I el que vull dir és: GRÀCIES

En primer lloc, a tots aquests professionals sanitaris, policia, etc. per la gran labor que han realitzat durant aquesta pandèmia del COVID-19. Han estat al peu del canó des del primer dia i han donat un exemple realment extraordinari.

Estem superant el drama d'una pandèmia sanitària que ha colpejat el món amb una violència desproporcionada. Hem viscut un temps d'angoixa i dolor continu i, encara pitjor, no teníem certesa de res. Tots som vulnerables. Qui més qui menys hem patit d'alguna manera pèrdues d'éssers estimats, i encara s'estan vivint tragèdies a moltes llars.

També vull agrair als voluntaris i voluntàries del Rebost Solidari per la gran feina solidària que han realitzat.

Vull recordar, que durant la pandèmia el nombre d'usuaris es va incrementar en un 50%. Moltes persones van quedar sense feina, ni recursos per a fer front a aquesta situació. La majoria amb família. Per si no fos prou i quan el nombre d'usuaris tornava a baixar pel fet que moltes persones tornaven a treballar, va començar la guerra d'Ucraïna i la situació es va tornar a complicar. I allà van estar els voluntaris. Donant el millor de si mateixos i sense esperar cap recompensa.

Avui dia, han baixat el nombre d'usuaris. La situació està millor, però encara tenim a moltes persones que necessiten d'aquesta ajuda. I això ens pot tocar a qualsevol. Jo vaig néixer al carrer Sant Pere i conec moltes persones de la vila, i us puc assegurar que he vist passar pel Rebost persones que mai hagués imaginat en una situació així.

Una malaltia, una pèrdua de la feina, una separació... una guerra. Són situacions que no podem controlar i que ens poden passar a qualsevol.

A Vilafranca el Rebost Solidari at n actualment més de 500 famílies, quasi 1300 usuaris, de les quals 15 famílies i 38 usuaris són del barri,

Gràcies també a totes les institucions, ajuntaments, entitats, empreses, supermercats i particulars que fan aportacions, sense les quals no podríem realitzar la nostra feina. Moltes gràcies.

Voldria agrair des d'aquí i en nom de tots, si m'ho permeteu, a tantes persones que treballen amb entrega i amor perquè aquestes festes siguin una realitat.

I finalment, a Jordi Junyent, per l'ajuda inestimable a l'hora de recordar els orígens d'aquest barri.

Però aquest és un pregó de festes. I les festes serveixen per a la trobada, per a l'alegria,

Veïns i veïnes divertiu-vos tot el que pugueu en harmonia i companyia dels vostres familiars i éssers m s estimats, amb els nostres veïns i amics. s ...ja s  que el teu cunyat és un pessat, és un setciències que ho

sap tot...que és inaguantable... i, a més, del Madrid. Si Rosa també sé que no t'agrada la teva jove, que s'ha portat al nen i que notes una buidor a casa teva, però el nen ja té 40 tacs...poder ja tocava.

En fi, gaudiu cada instant, viviu aquestes festes tan intensament com pugueu. Sentiu-vos orgullosos del vostre barri i de la vostra gent.